

[Rahbæk Møller]

det forværres af, at én af Glistrups fiduser – retten til at fratække tab på aktier i personlig indkomst, der blev afskaffet i 1981 – netop er blevet genindført på forslag fra skatteministeren.

Besvarelse (5/7 83):

Ministeren for skatter og afgifter (Isi Foighel):

Af højesterets dom af 22. juni 1983 fremgår det, at det alvorligste forhold i sagen vedrørte spørgsmålet, om Glistrup som led i systematiske skatteunddragelser for en klientkreds har givet urigtige oplysninger til brug ved klienternes skatteansættelser (forhold II). I forbindelse med afgørelsen af dette forhold blev det et hovedspørgsmål, om Glistrups dispositioner var retligt bindende aftaler eller kun indholdsløse posteringer i hans bogholderi.

Både byret og landsret fastslog, at der ikke forelå retligt bindende aftaler, og højesteret tiltræder i sin dom dette synspunkt. Som følge heraf er de oplysninger, Glistrup har givet til brug for klienternes skatteansættelser, anset for urigtige, og da højesteret finder, at Mogens Glistrup har handlet forsætligt, statures der strafansvar.

I forbindelse med afgørelsen af sagens hovedspørgsmål er der i højesterets dom henvist til en række civile domme, der fastslog, at Glistrups skattearrangement bestod af et kompleks af dispositioner, der hvilede på posteringer i hans bogholderi uden erhvervsmæssig og økonomisk realitet. Disse domme fastslog endvidere, at skattearrangementet var af en sådan beskaffenhed og medførte så vidtgående og uoverskuelige konsekvenser for klienterne langt ud i fremtiden, navnlig med hensyn til den stadig voksende gældsbyrde, at klienterne ikke var retligt forpligtede over for Glistrup.

Som det anføres i højesterets dom, var nogle af klienternes ønske om at udtræde af arrangementet begrundet i, at skattemyndighederne ikke godkendte de rentefradrag, som klienterne oprindelig gennem Glistrups posteringer havde anset sig berettiget til.

Jeg finder, at højesterets dom i denne sag er udtryk for, at skattemyndighederne ikke behøver at anerkende aftaler, der ikke har et reelt indhold, men f.eks. består af bogholderimæssige posteringer uden erhvervsmæssig

og økonomisk realitet. Dette synspunkt har i årevis været lagt til grund af skattemyndighederne og domstolene, bl.a. gennem den skattemæssige behandling af deltagerne i Glistrups skattearrangementer.

Dernæst viser dommen klart – og ikke særlig overraskende – at det er strafbart at afgive urigtige eller vildledende oplysninger til skattemyndighederne med henblik på at opnå en skattebesparelse for sig selv eller andre.

Efter min opfattelse er der således ikke tale om en dom, som begrænser den hidtil anerkendte adgang til at tilsidesætte skattearrangementer uden reelt indhold, uanset om deltagerne har været i stand til at overskue rækkevidden af arrangementet.

Spm. nr. S 1340

Til *undervisningsministeren* (27/6 83) af:

Jytte Andersen (S):

»Hvorledes agter ministeren at sikre, at deltagere, der har meldt sig til undervisning på et enkeltfagskursus, optages på et hold, der geografisk og tidsmæssigt er i overensstemmelse med den foretagne tilmelding?«

Begrundelse

Undervisningsministeren har til udtalelse i organisationerne fremsendt udkast til retningslinjer for etablering af hold i henhold til lov om prøveforberedende undervisning.

Lærerorganisationen har udtalt, at man venter kaos, idet amtskommunerne efter deres mening ikke på forhånd vil kunne sikre, at der er tilstrækkeligt med lærerkræfter, lokaler og undervisningsmaterialer til at imødekomme den enkeltes tilmelding.

Besvarelse (8/7 83):

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

I henhold til den gældende bekendtgørelse, nr. 273 af 19. maj 1978, § 12, stk. 2, skal en tilbudt undervisning oprettes, såfremt der er optaget mindst 12 deltagere til den pågældende undervisning. Det betyder bl.a., at den undervisning, som faktisk oprettes, hvad angår såvel indhold som geografisk og tidsmæssig placering skal være i overensstemmelse med den undervisning, som blev tilbudt.